

Geachte Missionaire Bondgenoten,

Woensdagavond, nadat ik mijn telefoon had opgeladen, kwam ik de reclame van Mensen met een Missie op mijn schermje tegen.

De reporters zijn onderweg naar Colombia!

Monique, Stephanie, Miriam en Martine geven u een kijkje achter de schermen.

Bij lokale projecten die écht een verschil maken. De dames delen juist die verhalen die genegeerd worden door de reguliere massamedia. Ze stellen kritische vragen, waardoor u een scherper beeld van de situatie in Colombia krijgt. Wees er snel bij, want de reporters zijn morgen in Colombia. Tot zover het bericht.

Ze kregen de opdracht mee: Zet je ogen wijd open en probeer erachter te komen **waarom men doet zoals men doet**.

Ik moest terug denken aan de zomer van 1988. Ik werd toen meegevraagd met een exposure van vier weken in de Filippijnen met de opdracht: Kijk door de ogen van de armen.

Jonge mensen stappen uit hun comfort zone, zoals dat tegenwoordig wordt genoemd. En zij zullen net als ik toen in 1988, een cultuurschock meemaken, die hopelijk hun leven op de kop zal zetten en door zal trillen in hun verdere leven. Zij zullen zeker hun eigen leven spiegelen aan de Colombiaanse vrouwen van hun leeftijd. Ze zullen eten wat ze nog nooit gegeten hebben en zij zullen niet zomaar de straat op kunnen gaan want Colombia is een gevaarlijk land, om maar wat schokervaringen te noemen.

Dat zal hen allemaal wel tijdens de voorbereidingen ingepeperd zijn.

En toch... ze stralen van geluk op de foto nu het moment van vertrek is aangebroken. Ik wens hen een mooie en leerzame tijd toe.

Zijn zij die mensen die het 'goede' zoeken, zoals zovele anderen, waar Rick (Rick van der Woud, directeur Mensen met een Missie, *red.*) het over heeft in zijn presentatie?

Het goede zoeken is een belangrijk uitgangspunt voor het religieus leiderschap. Leiders zijn mensen met een missie. Zij hebben een opdracht en hebben een uitdaging op zich genomen om de wereld om zich heen te verbeteren.

Maar: **verbeter de wereld, begin bij jezelf** is het bekend spreekwoord.

Leiderschap vraagt om reflectie, stilte, gebed en meditatie om je in het leidinggeven bewust te zijn om **wie** en **wat** het gaat. Welke doel wil ik bereiken. Het gaat in ieder geval niet om jezelf. 'het is om te dienen en niet om te verdienen', zoals ik minister de Jongh de laatste dagen enkele keren heb horen zeggen toen hij geconfronteerd werd met fraude in de zorg.

Rick heeft een mooi beeld van leiderschap gegeven: bruggen bouwen tussen het bekende en het onbekende. Dat vraagt om echtheid en authenticiteit, waar mensen naar hunkeren, maar ik vul het graag aan met nederigheid, geduld en fouten durven erkennen, kleine stapjes zetten in het proces en de betrokkenen telkens meenemen in het hele proces: wat is tot nu toe gebeurd en wat staat ons nog te wachten. Dat geloofwaardig en van harte brengen.

Goed leiderschap uitvoeren is een dankbare taak, want het doet er toe. Gemeenschappen hebben leiding nodig met goede regelingen en afspraken. 't Geeft geborgenheid en rust in de gemeenschap.

In de programma's die Mensen met een Missie wereldwijd uitzet komen de werkers religieuze leiders tegen.

De AMA-commissie heeft er een studie van gemaakt en in een Werkschrift een viertal handvaten gepubliceerd om met religieuze leiders om te gaan. De grondvraag die gesteld is luidt: *Hoe kunnen we religieuze leiders er toe bewegen een grotere en positieve rol te spelen in onze programma's?*

Religieuze leiders ...over wie hebben we het dan?

In elke organisatie heb je formele leiders, aangesteld op basis van een baan of gevraagd door overheden. Maar je hebt ook informele leiders. De persoon of personen die door hun manier van doen of zijn gezag afroepen; je zou ze misschien charismatische leiders kunnen noemen. Dat wordt ook zo genoemd in het Werkschrift.

Ik hoop dat de Colombia-gangers ook ontdekken wie die informele leiders in de projecten zijn, want daar kun je niet omheen. Zij hebben de genegeerde verhalen, waar ze naar op zoek zijn. Als er niet naar hen geluisterd wordt kunnen ze nog weleens ontpoppen in klokkenluiders.

Zowel in het Werkschrift als in de lezing van Rick verneem ik dat AMA en Mensen met een Missie een diversiteit aan geloofs- en kerkelijke achtergronden in dienst heeft. Werden vroeger de religieuzen gezonden voor het pionierswerk in het zuiden van Moeder Aarde en was het katholieke geloof/traditie verspreiden hun belangrijkste opdracht, in de 21^e eeuw zijn het de jonge mensen, in tijdelijk verband, die in deze missieopdracht participeren. Maar ik stel me de vraag: wat weten Monique, Stephanie, Miriam en Martine en zovele anderen nog van de katholieke traditie? Is geloven een onderdeel van hun leven? Als ik het vergelijk met personeel bij ons in het Moederhuis dan denk ik dat er weinig onder 40 zijn die nog iets van thuis hebben meegekregen van de katholieke traditie. We ervaren wel hun nieuwsgierigheid over het bijzondere dat ze bij kloosterlingen zien. Daarom nodigen we de nieuwkomers uit om met een PP te vertellen over ons leven en waarom we doen zoals we

doen. We noemen dat Intro Congregaties (we wonen met paters, broeders en zusters samen).

Hoe worden de reporters en andere medewerkers gevormd in die katholieke traditie? Zijn authentieke ervaringen misschien meest doorslaggevend om geraakt te worden door het transcendente?

Ik denk aan een medezuster die onlangs is gestorven. Ze had een lange weg te gaan met haar kankerproces, maar ze deed het zo moedig. Ze putte energie uit haar lange jaren dagelijkse zen-meditatie. Ze haalde daar kracht uit en dat zagen de mensen die haar verzorgden. En waren diep onder de indruk.

Zo geeft Rick ook zoveel voorbeelden van religieuze leiders die laten zien welke kracht en inspanningen zij zich getroosten om in hun situatie overeind te blijven en te getuigen van de God die in hen leeft. Ze blijven licht uitstralen, zichzelf kwetsbaar maken omwille van de goede zaak, omwille van Gods' Koninkrijk.

Dat de AMA-commissie met hun goede handvaten voor religieus leiderschap, Mensen met een Missie met hun reporters en alle andere initiatieven vruchtbaar mogen werken nu en in de toekomst.

Zuster Lies Alkemade fdnsc,
Vught, 27 september 2019.